

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 7. Non potuit mors Christum digerere sicut nec cetus Ionam: vnde de ventre eius egressus est secum SS. Patres de limbo educens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

518
In vita.
Francisci. S

Seraphini terrestris, D. Francisci, Dominus permiserit, scriptore D. Bonaventura vi cum terrena desereret, plures etiam anime ex Purgatorio egredereentur illis applicatis meritis viri illius meritis emineatissimi; quanto magis hoc credendum est factum fuisse Christo moriente: quando iam dignitatem meritum, & valorem satisfactionum erat demonstraturus, iam sanguis illius adhuc calens ebulliret, profusus in terra, remissionem clamans peccatorum vocibus multo elatioribus, & auditu dignioribus, quam illas fuisse testatur S. Scriptura, quas innocuus Abelis sanguis protulit vindictam postulans de fratricida. Deinde cum dies esset glorie & triumphi Christi, quod specialiter in infernum descendit pro dā captivus, & iustas illas sanctasque animas erepturus, ceterum hac definienda relinquamus Theologis, & ad vltiora pergamus huius figurę de Iona expositurę veritatem.

f. 7. Non potuit mors Christum digerere sicut nec cetus Ionam: unde de ventre eius egressus est secum SS. Patres de limbo educens.

14 **N**OND: tribus diebus & tribus noctibus fuit Iona nos. et in sibus ventris mortis: existente anima in limbo, & corpore in sepulchro: verum tamen illum non potuit cetus concoquere. Hoc eleganter exprimit verbum illud: *Enonuit*, licet videatur nauseam parere, utitur S. Eloquium ex iudicio D. Aug. verbis, quę talia videntur quando magna proprietate, demptis imperfectionibus explicantur per ipsa veneranda mysteria, Ita Propheta Rex verbo vitur erudandi, quo mysterium explicet productionis verbi ceteri, quando, ex annotatione D. Athana. d. Cyril. h. d. Aug. s. d. Hiero. d. & aliorum locutus in persona Patris celestis, dixit: *Erudavit cor meum verbum bonum*: quia ructus formatur intus in stomacho, & naturaliter nascitur ex eius plenitudine, & omnia eā redolet, habetque odorem, quę latent in stomacho; ita æternus Pater illum producit. Verbum Bolum euomere, ex eius oitur virtute & fortitudine, quia cum calor naturalis non potest consumere, & cibus maiori riget virtute

a Ep. de Deo
certi. Conc.
Nicaen.
b L. 1. Theof.
c In. ps. 44.
d Ps. 44. 1

ad resitendum, quā calor ad digrediam & corrupendum ē sic se rex habu cetum cetus id est mors cibum hunc adeo fortis digere nequirit quem sibi incorporauerat etenim in se quasi totam incorporauerat virtutē ipsius essentię substantiam hoc est, in mente D. Petri, quod David prederit: *Non deselinquet animam meam in inferno, ne labat sanctum tuum videre corruptionem*. Non potuit, inquit D. Hier. illum infernus detinere quia virtus pollet superioribus, quod licet ostendat Dāvid & Iona, factus est vt portus ceti frangeret, & veltes fetenti demelleret. *Qui contriuit portas aere & egredietur congregat*. Nequirit sepulchrum corpus illud corrupere sanctissimum, quod licet ostendat & carne coalescat, tantę tamen erat substantię & fortitudinis, vt in se omnem quę dicitur substantiam, vitęque complecteretur.

Concigit morti, inquit D. Hiero. Enū. quod voraci draconi quem Babylonij colabant vt Deum: etenim vt notat Lyra. doctus conspicuus etor incretuerat comedens apud gentiles, illos venerari vt deos in quibus vites agnoscebant suis admodum suspectos. At vt eas suis non possent enutrire. Tales erant illi draconis, qui quod tantus esset, indocuit Rex quod daniel non possit non confiteri illum vt deum vitum: quia comedebat & deuorabat oues, agnos imo maiora animalia boues & vaccas. Vt cum daniel enutretur & deleter cibum componit robustior in & solidiorem, durissimum et differens substantias, easque intermiscet pinguedine seu adipem ita vigorosa, vt esset difficilissimum imo quod impossibile illum digerere, quem in belis frustra que diuidens aduenienti draconi mandandum obiecit: deuorauit eum deus, atque in ventrem suum traiecit. Porro cibus fuit hic adeo vigorosus, fortis & ad digerendum difficilis, vt quamuis calore diuino ferueret tanto quo etiam ossa fortiores carum que comedebat decoqueret & confunderet, nedum illum non potuerit corrumpere, sed insuper ex eo mortales passus sui angustias, & quidem tales vt medius dirumpere, & nedum cibum quem traiecerat foras proficeret, sed etiam multum eius quod stomacho suo continebat.

Quis draco morte voracior? Virtutes animę abhorbet, vt non sit potestas que resiliat in locum.

Hic ut scribit Aleiatus cum suo commenta-
 reo Genies illam statuerunt in catalogo Deo-
 rum cum florum eminentissimum, quam dixerunt
 Deum Terminum, cum terminus sit finis que
 videretur hac inscriptione: *Nemini edo.* Satis
 conformiter illi quod scribit D. Augul. de Deo
 Termino & de eo refert, quod in concilio seu
 Deorum congregatione, omnes se Ioui submi-
 lerunt, excepto Deo termino aliusque duobus:
 censebant enim nullas inveniri vires, suis supe-
 riores & quas nullas enervaret. Ad huius reco-
 gnitionem venerabatur mortem vt supremam
 omnium Deam, cui cuncte Virgilio varia dedi-
 cabant sacrificia, & templum erigebant perma-
 nentem in insula Cades, vt scribit Elian. Vt
 draconem illum occideret, composita est massa
 humanitatis, quam de duabus substantiis ma-
 gis ille Daniel efformavit, nempe Spiritus S in
 perillima Virginitate visceribus stellis ipsi luci-
 doris in illa adipeam substantialem incorporaus
 diuine essentia: & substantiam eiusdem perso-
 ne diuine Verbi sollicitet aterni.
 Massa huius vnitatem mirabiliter expressit
 Angelus quando Virgini declarauit illibata, qua-
 nore conceptio filii Dei in utero suo, quam su-
 turam commemorabat, opera vici non esset perfi-
 cenda sed eam obumbrante Spiritu S. adiuuante:
Morsus qd quid nascitur ex te Sanctum, vt abitur
illius Dei. Nomen hoc Sanctum neutius generis
 est quod significat aliquid sanctum. q. d. Spiritus
 S. hoc opus efficiat producent & coniungens
 duas illas substantias corpus & animam: & am-
 habus illis diuina virtute essentia, ex quo nasce-
 tur aliquid ita sanctum, vt omnem in se diui-
 nam includat sanctitatem, eo modo vt proprie-
 tas filius, qui isde processurus est, vocandos sit
 filius Dei. Hinc massa illa humanitatis tanta
 possidet robusta virtute vt vires eius omnes
 creaturarum potentiam sint superatura: quo-
 cumq; enim illa accedebat solo suo potens con-
 traria, mox voce curabat infirmitates, & morbos
 vincibat. morbos suscitabat. Hoc enim Aposto-
 licus D. Petrus. *Qui pertransit benefaciendo, & san-
 ctam tenet oppressos a Diabolo: quoniam Deus*
est cum illa. O quanta fortitudo! O qualis vigor
 que quod libet vincit! Massam hanc ex duobus
 compositam bolis corpore & anima intecit dra-
 conem id est mortem: & quamuis illa tanta viget
 fortitudine & in venis suo id est terra, vigore
 vt quolibet deoret, sint Icer Reges, sint gigan-
 tes, sint ipsimet leones, sit vis ipsum & ferrum,
 nam sepulchrum terraque reconditum consumitur
 huius tamen bolos nequitur digerere, nec quid em
 Hiron, *Dops. de Lanza Tom. 11.*

alterare illos ad corruptionem: imo potius tali
 sunt praxius fortitudine & robore, vt illam dir-
 rumpant, eiciendo quicquid in ventre illo lim-
 bus complecebatur.
 Hoc, ni fallor, significat ille terrae motus, fa-
 ctus Domino e sepulchro resurgente. *Eccc terra Mat. 28. 2*
motus factus est magnus: quando terra cohibere
non potest in caueis suis fortes quassam ex-
halationes, dirumpunt ille & quasi diffringunt
terram, grauem terrae motum excitantes, & edu-
centes quod illa visceribus retinebat. Hoc ex-
*pendit D. Petrus vsus verbo illo *Impossibile.* Ait. 8. 24.*
Quem Deus suscitauit filius doloribus inferni.
Vnde ori-
atur ru-
passibile tibi est retinere quod de gloriosis, si calor
stomachi tui non valeat illud decoquere vel su-
perare, sicut experientia constat in potione me-
 dica purgantia sed fortiori: non enim tu tan-
 tum illam euomis, quantum illa vi sua de stoma-
 cho tuo profilit, vique tibi infert, cum nulla sit
 in te qua illam retineas.
 Decimo nosse Ionas quantum de ceto egre-
 diatur, cuius locus proprius est pelagus, attamen
 non prodit recidens in illud, seu in illo reman-
 ens sed in terra solida: *In aridam: proprius e-*
 nim locus mortis, status est mortalitatis signa-
 tus per mare: & Christus resurgens, fortiter iam
 immortalis: teste Apollolo: *Christus resurrexit Rom. 6. 9.*
mortuus, iam non moritur. Idcirco, sicut attendit *Hon. 14.*
 D. Gregorius si quidem viuens mare sit ingressus *in Enang.*
 undaque calcauerit, & marinos sibi subtraue-
 rit vorices, ad suorum consolationem: tamen
 post resurrectionem volens solari eos qui in *Joan. 21. 4*
 mari piscando laborabant: *Stetit in litore, in ter-*
 ra firma & solida litoreis statione. Et nosse de-
 clarare voluit Ionas, quando prodians de ventre
 sepulchri, sibilem amiculum & sudarium reli-
 quit. Lazarus a Domino ad vitam reuocatus pro-
 dit de monumento *Ligatus manus & pedes insti-*
 tus. Vt necesse fuerit Christum praxipere, vt li-
 gatum illum absoluerent, quo demonstrabatur,
 quod sic de sepulchro prodiret, vt tamen ad illud
 esse denno reuerturus: quandoquidem secum
 mortis vincula deferret: vt illi qui de tritibus
 in terram descendunt, si vi coacti sint, & iterum
 ad tritemes reuertunt, compedes & vedes secum
 deferunt talibus ad tritemes damnatis debitos: si
 quis vero solutus excedit, nulla secum ferram,
 nulla deseret vincula, pedibus manibusque liber,
 indicium hoc est, quod nunquam sit eo reditu-
 rus.

